

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Servus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

neris cereorum, hymnorum, & aliorum usum, errores quosdam refellit, explicatque utilitates, quas ex funere tum vivum tum defuncti percipiunt. *Sepulturam*) Mol. *l. c. sepultura, n. 7.*

Sepultura non potest impediri prætextu debiti, aut illius obligationis, at potest ex causa negari condemnatis ad mortem. Mol. *dist. 255. col. 2.* Covar. *c. Raynaldus, §. 3 nu. 2.* Molin *fn. l. c.* imò ante æs alienum funeris impensa deducitur. *ibid.* vid. Sylv. *sepultura n. 12.*

Ossa fidelis à sepultura perpetua non transferenda sine Episcopi licentia.

Episcopus ex causa potest in sepulchro unius alium sepelire, eo invito. Sylv. *l. c. n. 3.*

Jus sepulturæ non datur sine Episcopi consensu, in Ecclesiis ei subjectis.

Abusum quidam dicunt esse sepelire passim in Ecclesia, sed immerito, & in hac re standum consuetudini patriæ. Olim quidem fideles in cœmeterio sepeliebantur, solum excellentes quidam in Ecclesia.

Clerici non obligati alioqui ad officium sepulturæ, possunt pro eo aliquid accipere in sustentationem, vide Sylv. *l. c. num. 2.*

De impensa funeris, æris alieni deductione, familiæ alimentis. Mol. *dist. 235.*

Honoriifice, moderate tamen, humana cadavera sepelire, pius est, propositio est de fide. Bannes 2. 2. *quæst. 32. art. Val. l. c.*

Quartam debitam Parocho solvunt religiosi solum de oblatis die sepulturæ.

A D D I T I O.

SERVUS.

Servus captus in bello etiam iusto, potest fugere, etiam ab eo qui se emit à captivitate, nisi promississet non fugere. Cov. *reg. peccatum, p. 2. §. 11. n. 7.* Val. *t. 3. dist. 3. q. 16. p. 3. col. ult.* Bannes 2. 2. *quæst. 40. art. 1. dub. ult.* Salon 2. 2. *quæst. 3. art. 1. de dom. p. 116.* addens, si sine vi, & dolo Sor. *l. 4. quæst. 1. art. 2.*

Sed Mol. *dist. 37.* iusto bello captum lehaliter peccare fugiendo, ait, tenerique se domino restituere, pro qua sententia lege *Gl. c. jus gentium dist. 1.* Sylv. *servitus. n. 3.* Tur. *eccl. ibid.*

D. Anto 3 p. 1. 3. c. 6 § 4. Fortun. l. manumissio ff. de just. & jur. Nav. c. 17. n. 103. Nisi promississet) Sor. loc. c. col 4. Bannes l. c. dub pen. Sal l. c. naturali enim jure servanda fides.

Redimens aliquem ab hostibus, accipiet pretium, vel quinquenni servitutem,

Servi bona ludo, aut dono, aut hereditate acquisita, non sunt domini, quod de captis in bello tradit Sor. l. 4. de just. qu. 1. art. 2. idque alii extendunt etiam ad emptorios.

Libertus debet patrono egentia alimenta; & decedenti sine liberis, succedit patronus ab intestato. V. Sylv. manumissio. num. 6.

Sigillum confessionis.

Vide v. Confessio.

1. Confessarius non solum tenetur jure naturæ & divino ad sigillum confessionis, verum etiam Ecclesiastico, peccatque contra justitiam, (consequenter tenetur ad restitutionem damni inde secuti) & religionem, peccato sacrilegii facit injuriam sacramento pœnitentiæ: tamque stricta est obligatio sigilli confessionis, ut illud violans, semper peccet mortaliter; nec datur in hac parvitas materiæ excusans à mortali peccato. Pertinet autem cognitio fractionis sigilli ad judicem ordinarium ipsius Confessarii, cui subiectus est. tom. 1. de Pœnitentiæ Sacramento, disp. 5. quest. 6. sect. 5. punct. 1. num. 1. & seq.

2. Ea omnia cadunt sub confessionis sigillum, quæ manifestata sunt Sacerdoti per ordinem ad confessionem sacramentalem, factam animo se accusandi. Ibid. punct. 2. num. 1.

3. Hinc collige non oriri obligationem sigilli, quando pœnitens scienter manifestat peccata sua laico, vel clerico quem scit non esse Sacerdotem. Neque similiter ad sigillum is, cui aliquid manifestatum est sub sigillo ab eo, qui non habebat intentionem confitendi. Ibid. num. 2 & 3.

4. Confessarius tenetur ad sigillum confessionis, quando dubitat aliquid sibi revelatum fuisse per ordinem ad confessionem: secus dicendum, quando quis ad ipsum accessit, ut ipsum pertraheret ad peccatum. lb. n. 4. & 5.

5. Confessarius obligatur ad ea reticenda quæ in confessione audivit, etiamsi pœnitentem ob aliquem defectum non ab-